

Til § 7.

Medens Bestemmelsen i Paragrafens første Punktum nærmest gaar ud paa at bemyndige en Kommune til at tilvejebringe den nødvendige Udvidelse af dens Skolevæsen paa en mindre befoistelig eller i andre Henseender hensigtsmæssigere Maade end den sædvanlige, tilfigter Paragrafens sidste Bestemmelse at sætte Kommunerne istand til at virke for en Undervisning, der gaar videre end Almueffkolernes; og om det end fastholdes, at en Kommunes Forpligtelse i Forhold til Skolevæsenet er opfyldt, naar dens Almueffkole er indrettet overensstemmende med Lovgivningens Fordringer, maa det dog formentlig paa den anden Side erkjendes ikke at ligge udenfor Kommunernes Opgave at bidrage til, at Beboerne kunne forstaafe deres Børn en bedre Undervisning. Efter Bestaffenheden af den i Paragrafens første Punktum omhandlede Foranstaltning er der neppe tilstrækkelig Grund til at betinge Anvendelsen af Kommunernes Midler i dette Siemed af højere Approbations Erhvervelse; og da Kjøbstadkommunerne efter, hvad der i Praxis anses for gjældende Ret, nu ere beføjede til paa egen Haand at afholde saadanne Udgifter, som der efter Paragrafens sidste Punktum kan blive Spørgsmaal om, synes der ikke at være Anledning til at foretage Forandring heri. Men derimod er det fundet rettest i den omhandlede Henseende ikke at fravige den almindelige Regel om, at Sogneraadene ikke uden Aantsraadets Samtykke kunne lade Kommunen overtage Udredelsen af Udgifter, hvortil ingen legal Forpligtelse paahviler den.

Til § 8.

Da Deltagelsen i Fortsættelsesffolernes Undervisning bliver en frivillig Sag, maa Kommunernes Forpligtelse til at indrette deslige Skoler betinges af, at et vist Antal unge Mennesker onsker at erholde saadan Undervisning; og man har troet, at dette Antal ikke bør sættes højere end til 6.

Til § 10.

I de fire Maanedere om Vinteren, hvori det efter Paragrafens Bestemmelser vil paahvile

de offentlige Skolers Lærere at undervise indtil 9 Timer ugentlig i Fortsættelsesffolerne, er deres Virksomhed i Børneskolen, da der paa den Aarstid saa godt som ikke undervises i Gymnastik, indskrænket til 5 Timer daglig, saa at de, naar hin Undervisning paalægges dem i det fulde Omfang, i det ommeldte Tidsrum ville have at undervise ialt 39 Timer ugentlig eller omtrent i ligesaa mange ugentlige Timer som den øvrige Del af Aaret. Ministeriet antager, at den Tid, hvori Ungdommen paa Landet har bedst Leilighed til at søge Fortsættelsesffolerne, falder sammen med hine fire Maanedere, men maafee dog strækker sig noget derudover; og hvor dette er Tilfældet, vil vedkommende Lærer vistnok ogsaa være villig til at paatage sig et forøget Arbeide i Skolerne, i alt Fald imod en passende Godtgjørelse. Saa fremt det findes usseligt, at en Lærer overtager en større Virksomhed end 9 Timer ugentlig i Fortsættelsesffolen, navnlig paa Steder, hvor samme indrettes for begge Kjøen, vil dette formentlig ofte kunne ordnes paa den Maade, at han fritages for en Del af sin Gjerning i Børneskolen derved, at han erholder en extraordinær Medhjælper til at besørge samme.

Man har betragtet det som en Selvfølge, at Undervisningen i de omhandlede Skoler ikke bør paalægges Kommunernes Lærere uden et Besøderlag, og da samme bør fastsættes under Hensyn til Arbeidets Omfang, Lærereens Dydighed og hans øvrige Indtægter, anses det rettest at overlade Skoledirektionerne at bestemme Bederlagets Størrelse indenfor de i Paragrafen nævnte Grændser.

Til § 11.

De Undervisningsgjenstande, der bedst egne sig for Fortsættelsesffolerne, ville formentlig være Modersmaalet, Historie, Grene af Naturvidenskaben og Sang samt for Pigernes Vedkommende Haandgjerning, men det rette Valg i saa Henseende ligesom den bedst mulige Ordning af Skolernes Undervisning vil iøvrigt bero saa meget paa de forhaandenværende Lærerekræfter og andre Omstændigheder, at almindelige Regler herom neppe bør gives.